

Tingets Medlemmer kender den, men jeg ønsker ogsaa, at den skal staa i Rigsdagstidenden. Vidnet, Minister H. P. Hanssen, blev spurgt, om han vedkendte sig visse Enkeltheder i den Artikel, som jeg i øvrigt ikke skal citere noget af, fordi jeg mener, at løsrevet fra sin Sammenhæng og fra den Tid, da den blev fremsat, vil den meget vanskeligt kunne forstås nu; men Vidnets, altsaa Ministerens, Svar herpaa lyder saaledes: „Vidnet har paa det Tidspunkt, da Artiklen efter Udenrigsminister, Grev Ahlefeldts Opfordring blev skrevet for at opnaa bestemt, ogsaa efter Vidnets Mening saavel i den danske Stats som i den sønderjyske Nationalitets Kamps Interesse liggende Virkning overfor Tyskland godkendt og billiget dens Offentliggørelse i „Kölnische Zeitung“. Danmarks farefulde Stilling i de første Aartier af dette Aarhundrede er yderligere blevet klarlagt ved de sidste Maaneders offentlige Drøftelse. Vidnet erindrer blot om Generalstabschef Moltkes Udtalelser overfor Kaptajn Lütken.

I Tyskland rejste indflydelsesrige Kredse i disse Aar Kravet om, at Danmark skulde besættes af tyske Tropper, saa snart det første Kanonskud lød i en kommende tysk Krig. Jævnside med krævede de lidenskabeligt et skærpet Tvangsstyre i Nordslesvig. Paa Vidnets fremskudte Post i Berlin fik han hurtigt Øje paa Stillingens Alvor, og i de 23 Aar, han har haft den Ære at staa som Sønderjydernes Repræsentant i tyske Parlater, har han holdt det for sin Pligt at støtte skiftende danske Regeringer i deres Bestræbelser for at afvende den Fare, der har truet vort Folk og Fædreland, ved at afdæmpe og fjerne den i vide Kredse i Tyskland bestaaende Mistillid til Danmarks Neutralitet under en kommende Krig.

Derigennem var Vidnet ogsaa i Stand til at hemme og svække Tvangsregimentet i Nordslesvig. Artiklen er fremkommet som Led i disse jævnsides Bestræbelser, og Vidnet har ligesom de daværende danske Ministre Neergaard og Appel godkendt dens Offentliggørelse i foreliggende Form i Tysklands mest ansete politiske Organ, som egnet til at fremme det tilsigtede Formaal.

I øvrigt maa Artiklens Enkeltheder staa for Forfatterens egen Regning.

Her er det altsaa Sønderjydernes Fører igennem en lang Aarrække, der forklarer, hvorfor han har givet sin Tilslutning til og ønsket Offentliggørelsen af en Artikel, som set med vor Tids Øjne, nu da Tyskland ligger slaaget, og da Dannebrog forhaabentlig snart gaar til Tops i Sønderjylland, saare vanskeligt kan forstås og kun kan forstås ud fra den vanskelige Situation, der herskede i de Dage, da Artiklen blev skrevet, den Situation, der herskede i de første Aartier af dette Aarhundrede, som den højtærede Minister nævnte, just den samme Tid, da et Arbejde blev gjort af den ærede Folketingsmand fra Ringkøbing for at bortrydde den Mistæksomhed og Mistroiskhed, der herskede i Tyskland overfor Danmark. Der er altsaa almindelig Enighed om, at der burde gøres noget, og om det rigtige i, at der blev gjort noget. Deri er det ærede Medlem fra Fredericia fuldstændig enig med os andre. Men Enigheden hører op, naar der er Tale om, hvorvidt det, der blev gjort, er det rigtige. Det ærede Medlem talte om Belgien, søgte at sammenligne Danmarks Stilling med Belgiens. Jeg anser det som givet, at naar det ærede Medlem fra Ringkøbing og Minister Hanssen-Nørremølle handlede, som de gjorde, var det netop for at hindre, at Danmark kom til at lide samme Skæbne som Belgien, og det er jo heldigvis en Kendsgerning, at Danmark ikke kom til at lide Belgiens Skæbne. Nu bliver der ganske vist fra Regeringspartierne sagt, at det er den nuværende Regerings Holding, der er Skyld deri. Vi andre kan imidlertid med samme eller maaske med bedre Ret paastaa, at det er det Arbejde, der fra forskellig Side er blevet gjort Haand i Haand af Minister Hanssen-Nørremølle og det ærede Medlem fra Ringkøbing. Derfor forekommer det mig, at ærede Medlemmer af dette høje Ting kan foretage sig noget meget bedre i dette Øjeblik end at kaste Snavs paa de Mænds Navne, som maaske i den alleralvorligste Tid, vort Land har været ude i, gjorde et Arbejde for at bortrydde den Mistæksomhed, der var overfor Danmark, et Arbejde, som i alle Tilfælde ikke har været til Skade, og som vi fra vor Side har Lov at paastaa har medvirket til, at Danmark ikke kom med i den Verdensbrand, som udbrød i 1914.